

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Er der flere, der ønsker ordet? Det er ikke tilfældet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg gør opmærksom på, at der nu kommer en afstemning.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 33 af Jens Vibjerg (V), Bent Bøgsted (DF) og Lars Barfoed (KF) (*se side 2744*) vedtoges med 61 stemmer (V, DF og KF) mod 46 (S, RV, SF og EL).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 32 af Ole Sohn (SF), Thomas Adelskov (S), Elisabeth Geday (RV) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL) (*se side 2743*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om integration af udlændinge i Danmark, lov om statens voksenuddannelsesstøtte og lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. (Velfærdsreformen – forstærket indsats for at nedbringe ledigheden m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/12 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Vibjerg (V):

Efter det brede velfærdsforlig i juni sidste år er det nu tid at udmønte den del af aftalen, der om-

handler en forstærket indsats for at nedbringe ledigheden.

Jeg må som udgangspunkt sige, at det er positivt, at et flertal af Folketingets partier kan se det vigtige i at øge indsatsen for at nedbringe ledigheden. Den positive økonomiske situation har bragt nye udfordringer med sig såsom flaskehalse. Det er derfor afgørende, at vi øger indsatsen, således at opsvinget ikke bremses af mangel på arbejdskraft.

Herudover har vi altid i Venstre været af den holdning, at det gavner det enkelte menneske at være i stand til at forsørge sig selv og sin familie, og at det er statens opgave at støtte og hjælpe den enkelte bedst muligt til at opnå dette.

Derfor lægges der i forslaget stor vægt på uddannelse for alle aldersgrupper. Regeringen har sat det mål, at 95 pct. af vore unge som minimum skal have en ungdomsuddannelse i 2015. Vi må ikke tabe de unge på gulvet. De hører hjemme i uddannelsessystemet, ikke i beskæftigelsessystemet. Det er vores fælles ansvar, at de unge ikke ender på livslang passiv overførsel. Det er vigtigt, både for de unges egne fremtidsudsigter og for, at vi også i fremtiden kan opretholde velfærdssamfundet.

Kl. 14.00

Hertil kommer en styrkelse af mulighederne for en voksen- og efteruddannelse. Hvis Danmark skal have en chance for at konkurrere på det internationale marked, er det strengt nødvendigt, at vi investerer kraftigt i uddannelse til alle.

Det økonomiske opsving skal ligeledes udnyttes til at få flere indvandrere og deres efterkommere i arbejde. Der er ganske enkelt en for stor del af denne gruppe, der er uden for arbejdsmarkedet og har været det i lang tid. Det gavner både dem og det danske samfund, at også denne gruppe finder fodfæste på arbejdsmarkedet.

Lovforslaget giver således bl.a. mulighed for at give målrettede højere løntilskud. Det sker, fordi erfaringer siger os, at personer, der har været særlig længe på en overførselsindkomst såsom starthjælp eller kontanthjælp, ofte har svært ved bare at finde et job, men også svært ved at fastholde arbejdet.

Herudover sker der en forenkling af samtale typer og sanktionsmuligheder. Det skal være nemmere at sanktionere – men i særdeleshed også nemmere for den enkelte ledige at gennemskue konsekvenserne af sine handlinger – som et signal om vigtigheden af disse samtaler.

Hvorfor skulle den ledige tage samtalerne alvorligt, hvis det offentlige ikke selv gør det? Det handler om at få flere til samtale, samtidig med at vi mindsker det offentlige bureaukrati.

Der er så mange elementer i dette lovforslag, at taletiden ikke tillader at komme ind på enkelthederne. Derfor vil jeg understrege linjen i forslaget, nemlig at vi skruer på alle de skruer, der kan hjælpe de unge til en uddannelse og de ledige hurtigere og mere målrettet i ordinært arbejde. Det er nu med den lave ledighed, vi har en chance for at hjælpe de sidste med at få fodfæste på arbejdsmarkedet, det arbejdsmarked, der betyder så meget for os alle både økonomisk og socialt.

Venstre støtter lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Der er lige et par spørgsmål. Den første er hr. Thomas Adelskov.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Først vil jeg gerne anerkende Venstre som forligspart i forbindelse med velfærdsforliget. Jeg synes, det er en meget konstruktiv måde, vi er gået til det her på, hvor der selvfølgelig er blevet givet og taget fra alle sider. Sådan er det jo i en forhandling, man kan ikke få det hele. Til gengæld vil man gerne have så meget, at man i hvert fald kan gå glad hjem, og det synes Socialdemokraterne at vi har fået, så vi er gået glade hjem efter de forhandlinger.

Men der bliver jo indimellem lidt kurrer på tråden, særlig efterfølgende. Jeg har noteret mig, at hr. Jens Vibjerg i mandags var meget stålset over for det konservative forslag om at skære i dagpengene efter en kortere periode, og jeg synes sådan set, at jeg nu her i dag, hvor vi jo rent faktisk står og behandler lige nøjagtig den lovgivning, som det handler om, kunne tænke mig at få en bekræftelse fra Venstres ordfører på, at Venstre står ved velfærdsforliget og det lovforslag, der ligger her, og at ordføreren så i øvrigt kan afvise forslaget og berolige befolkningen med, at der ikke vil ske forringelser i dagpengesatserne som foreslået af De Konservative.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan berolige både den socialdemokratiske ordfører og øvrige lyttere. Venstre står helt fast

på det forlig, vi har indgået, og det, der ligger i det, og jeg tror ikke, hr. Thomas Adelskov vil kunne finde et eneste citat, der sætter spørgsmålstegn ved det.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jamen jeg har heller ikke fundet sådan nogle citater. Jeg synes bare, det var relevant – for her dokumenteres det jo, hvad vi siger hver især – at vi fik det bekræftet. Jeg skal så bare konstatere, at der åbenbart er partier, også i regeringen, der indimellem har behov for at lave markeringer. Jeg synes, det er ærgerligt, når vi i fællesskab har lavet, synes jeg, så godt og flot et stykke arbejde, at man så skal forsøge at skabe usikkerhed om det, men jeg glæder mig over, at Venstre i hvert fald står ved velfærdsforliget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Er der noget svar på det?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nej, det kræver jo ikke noget svar. Det er sådan set bare en konstatering af, at Venstre selvfølgelig er helt med, og jeg er glad for, at også Socialdemokraterne anerkender det fuldt ud.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil ikke her fordybe mig sådan fantastisk meget i alle de fantastiske mange kontrolforanstaltninger og negative tiltag, som er i det her forslag, men i stedet tage fat i noget, som egentlig kunne være godt i forslaget, nemlig at man overlader en større del af det indledende arbejde med at få nyledige i arbejde til a-kasserne. Det er jo al ære værd, at man på den måde tager alvorligt, at arbejdsløsheds-kasserne i det her land faktisk er gode til at få deres arbejdsløse medlemmer i arbejde.

Kl. 14.05

Men der er en ting, der undrer mig meget. Når man pålægger arbejdsløsheds-kasserne flere opgaver, uden at man tilføjer så meget som en eneste krone til at få løst den opgave, som tidligere lå i arbejdsformidlingssystemet, i jobcentrene, hvordan har man så forestillet sig at det skulle kunne foregå, uden at det bliver endnu dyrere, og dermed uden at man tørrer en del af udgifterne af på medlemmerne af a-kasserne?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu er det jo meget, meget nærliggende, at den forening, man er medlem af, altså a-kassen, er den første til at være på tærerne for at hjælpe en tilbage på arbejdsmarkedet, hvis man bliver ledig. Altså, jeg forventer da af min a-kasse, at de vil være de første til at hjælpe mig tilbage på arbejdsmarkedet. Jeg betaler et kontingent til arbejdsløsheds-kassen i håb om, at den selvfølgelig ikke bare vil bidrage økonomisk, hvis jeg får et hul imellem arbejdsforholdene, men at den også aktivt vil hjælpe mig. Der er jo ingen, der er nærmere til det.

Hvis vi så kigger på det økonomiske, må vi jo sige, at det vel er svært nogen steder i verden at finde a-kasser, der er så dyre som de danske. Der er utrolig meget fedt i a-kasserne. Man kan få en meget mere effektiv udnyttelse af indsatsen, hvis man begynder at kigge internt i a-kasserne. Man kan bare gå ind og se på forskellen på a-kasserne; der er jo en kolossal forskel på de administrative omkostninger, fra de lave til de høje. Og kigger vi til vores nabolande, ja, så går det jo helt galt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu tror jeg ikke rigtig, der er plads til her, at vi tager den helt store diskussion om hr. Jens Vibjergs manglende kendskab til, hvorfor der er forskel på a-kasser.

Men jeg vil alligevel godt have et svar på det konkrete spørgsmål. For det konkrete spørgsmål går ud på, at en opgave, der tidligere blev udført af det offentlige, af arbejdsformidlingen, beslutter man sig for, meget fornuftigt, at overføre til det sted, hvor den kan udføres bedst, nemlig arbejdsløsheds-kasserne. Men man tager en opgave, der koster nogle penge, og overfører den fra et system til et andet system. Når man ikke overfører en krone for at finansiere den, pålægger man direkte dem, der betaler for a-kassernes drift, a-kassernes medlemmer, at betale. Er det rimeligt?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu har jeg jo set de første reaktioner fra a-kassernes side, og det er en nedsættelse af kontingentet. Så der er jo ikke noget, der tyder på, at det er et problem, og det viser tallene jo også. Altså, man har så mange penge, man kræver så mange kontingentkroner op til det administrati-

ve arbejde i de fleste a-kasser, at der er masser af penge til at løfte den her opgave. Hvis ikke det var tilfældet, så ville vi jo heller ikke se a-kasser nedsætte kontingentet her, hvor de får en ekstra opgave.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Næste ordfører er fru Jytte Andersen.

Jytte Andersen (S):

Socialdemokrater er til enhver tid parate til lovgivning på arbejdsmarkedsområdet, der støtter vækst og øget beskæftigelse og nedbringelse af ledigheden. Det gælder, når vi er i opposition, og det gælder, når vi er i regering.

Det må altid være den aktuelle situation, der skal forme indsatsen. Da vi overtog regeringsmagten i 1990'erne, var der en katastrofalt høj ledighed og en slap arbejdsmarkedspolitik med lange, passive dagpengeperioder og ringe tilbud til de ledige. Det fik vi ændret totalt. Efterfølgende foretog vi justeringer, i takt med at vi fik nedbragt ledigheden og øget beskæftigelsen. Dette var baggrunden, vi gik til forhandlinger på i foråret 2006. Med en rekordlav ledighed, en stærk økonomi og begyndende arbejdskraftmangel på flere områder var en videreudvikling af de arbejdsmarkedspolitiske redskaber for os naturligt.

KL 14.10

Visse ting består dog. Nu som dengang er det socialdemokratisk politik så tidligt som muligt at sætte fokus på den enkelte lediges muligheder og behov i indsatsen. Nu som dengang har vi et noget andet syn på balancen imellem rettigheder og pligter for de ledige, end de borgerlige partier har.

For den nuværende regering er der jo tale om en kontrakt, hvor borgeren og regeringen forpligter sig gensidigt, en kontrakt, hvor borgeren risikerer levebrød og hæderlighed – regeringen højst at sætte en spindoktor på et par timers overarbejde.

For socialdemokrater er der derimod tale om et gensidigt forhold. Vi er faktisk indstillet på at forme indsatsen som et tilbud, og samtidig er vi på det rene med, at med høj beskæftigelse kan det retfærdiggøres over for modtagelige grupper at stramme lidt på rådighedsreglerne. Det kræver en besindelse på den aktuelle situation, og det kræver indsigt og respekt for den enkelte lediges situation.

Regeringens udspil »Fremtidens velstand og velfærd« fra foråret 2006 byggende på en klassisk borgerlig holdning om, at de ledige skal straffes økonomisk og rettmæssigt, mistænkeliggøres og kontrolleres, var dog for os fuldstændig uacceptabelt.

Vores krav var: at rettighederne skal have et konkret kvalitativt indhold og pligterne afstemmes efter foreteelsen; mere og bedre uddannelse tidligere i ledighedsforløbet; målrettede jobsamtaler; bedre jobrotation; at a-kassernes rolle skulle styrkes; særlig fokus på udsatte ledige og særlig fokus på de ældre på arbejdsmarkedet.

Forhandlingsresultatet efter lange og seje forhandlinger synes vi er godt, og vi støtter det forslag, der ligger. Men skulle nogen nu sidde med det indtryk, at Socialdemokraterne er enige i regeringens udspil, vil jeg bare give nogle eksempler på de forskelle, der faktisk er fra udspil til resultat:

Der er sket en massiv styrkelse af uddannelsesindsatsen for de ledige tidligt i ledighedsforløbet; forslaget om halve dagpenge til unge mellem 25 og 29 år er fjernet; forslaget om genoptjeningskrav er fjernet; forslaget om fjernelse af særregler for de 55-årige er væk – mange ældre risikerede at falde ud af dagpengesystemet; forslagene om betydelige stramninger af rådgivningsreglerne er fjernet, men vi har strammet op på rådgivningsreglerne.

Der er mange gode ting i det lovforslag, der ligger. Der er skabt grundlag for en ny model for ordinær formidling med a-kasserne som centralaktør; forenkling af samtaletyper og også af rådgivningsregler; bedre indsats for indvandrere med målrettede løntilskud og mentorordning; ungdomsuddannelser til alle – også med virksomhedspraktik; forenkling og permanentgørelse af jobrotationsordning; flere voksenlærlinge; kampagne mod sort arbejde. Og som noget af det sidste, jeg vil fremhæve, ser vi også evaluering af andre aktører som en god aftale.

Afslutningsvis vil jeg gerne takke de øvrige forligspartier og ministeren for et pragmatisk og godt samarbejde i forbindelse med udmøntningen af den politiske aftale, der har ført til et resultat, som vi har en forventning om har en vis tidsmæssig holdbarhed, så vi kan slippe for de konservative angreb på dagpengesystemet, der alene vil tilgodesse de relativt stærke og højtlojnedede ledige.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål, så det må være fuldendt. Og dermed bliver det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Lovforslaget er en del af velfærdsforliget. Det omhandler den del af velfærdsforliget, der vedrører en forstærket indsats for at nedbringe ledigheden og dermed få endnu flere af de ledige, der har svært ved at få et job, ud i beskæftigelse. Det er nødvendigt med denne indsats for at hjælpe de svage på arbejdsmarkedet.

Kl. 14.15

Forslaget indeholder fire hovedpunkter: En forstærket indsats for at nedbringe ledigheden. Der bliver en ny model for ordinær jobformidling, der fokuserer på konkrete job. Målgruppen er dagpenge-, kontant- og starthjælpsmodtagere, der kun er ramt af ledighed, og er der ikke job efter 3 måneder, iværksættes aktiveringstilbud. Samtidig skal a-kasserne fremover afholde alle cv-samtaler for dagpengemodtagere, og dermed får a-kasserne den første kontakt med dem og sikrer, at de bliver registreret i jobcentre.

Fremover skal ledige dagpengemodtagere og arbejdsmarkedssparate kontanthjælps- og start-hjælpsmodtagere gå på Jobnet mindst en gang om ugen for at øge fokus på ledige job, og der indføres regler for sanktioner, hvis man undlader at gå på Jobnet. I integrationsloven indføres der tilsvarende bestemmelser over for udlændinge, der kun har ledighed som problem, og der indføres systematisk rådgivningsvurdering ved samtaler i a-kassen hver tredje måned.

Med de nye jobcentre bliver der fremover en forenkling af samtalerne. Ud over cv-samtaler for dagpengemodtagere og rådgivningsvurderinger for kontant- og starthjælpsmodtagere bliver der kun én type samtaler, nemlig jobsamtaler, der foregår i jobcentre. Andre aktører får på lige fod med stat og kommune i jobcentre mulighed for at træffe afgørelser og forpligte ledige til at møde til samtaler og deltage i aktivering.

Der bliver en øget indsats mod sort arbejde, der betyder, at en dagpenge-, kontanthjælps- eller starthjælpsmodtager, der træffes på arbejde i forbindelse med en kontrolaktion, sættes i aktivering straks. Der sker også en fremrykning af aktivering fra ledighed i 12 måneder til ledighed i 9 måneder, og 6 ugers selvvalgt uddannelse målrettes til de første 9 måneder for dagpengemodtageren. Der vil også ske en intensiv aktive-

ring af forsikrede ledige efter 2½ års ledighed, simpelt hen for at få dem ud på arbejdsmarkedet, i kontakt med arbejdspladserne, så de kan få et job.

Der sker også en forlængelse af uddannelses-puljerne. Der bliver pligt til at skaffe løntilskudspladser, og sker det ikke inden 4 uger, skal den ledige henvises til et andet aktiveringsforløb, og den myndighed, der ikke skaffer løntilskudspladsen, skal betale. Det bliver som noget nyt muligt for beskæftigelsesministeren at undtage bestemte persongrupper fra kontaktførelse.

Lovforslaget skal også medvirke til at få flere indvandrere i job. Derfor indføres en særlig løntilskudsordning for personer, der har modtaget kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse. Samtidig ændres der på aktiveringstidspunktet, så første aktivering bliver efter 6 måneders modtagelse af kontant- og starthjælp i stedet for efter 12 måneder. Der bliver tale om nye regler. For at kommunen kan få den højere refusion, 65 pct., af udgifterne til kontant- og starthjælp, skal der aktiveres i 25 timer, og samtidig skal aktiveringen ske til tiden.

Der skal så vidt muligt tilbydes ungdomsuddannelse til alle, og derfor vil alle unge mellem 25 og 30 år, der ikke har en uddannelse, modtage tilbud om aktivering, når de har modtaget hjælp i 5 sammenhængende uger – og det skal være virksomhedspraktik, vejledning og opkvalificering. I stedet for aktivering kan de søge ind på en ordinær uddannelse på almindelige vilkår. For dagpengemodtagere på 25-30 år bliver det sådan, at de efter 6 måneders ledighed skal have tilbud om 6 måneders ansættelse med løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver.

Der bliver altså tale om en styrket voksen- og efteruddannelse og en forenklet og permanent jobrotationsordning. Det betyder, at offentlige og private arbejdsgivere får ret til jobrotationsydelse, når en beskæftiget, der ikke har en uddannelse, der overstiger en erhvervsuddannelse, deltager i uddannelse og der ansættes en vikar. Ansatte med højere uddannelse kan komme i betragtning, hvis uddannelsen ikke har været anvendt i 5 år.

Ud over alt det er der tiltag, der ligger uden for velfærdsreformen. Det drejer sig om bemyndigelse til at fastsætte regler om hjælp til personer, som efter at være dømt til anbringelse, behandling eller forvaring opholder sig på hospital eller anden institution. Og der bliver ændret på transportgodtgørelse for dokumenterede ud-

gifter til nødvendig transport ved udførelse af lønnet arbejde og ulønnet og frivilligt arbejde, så det ikke medfører fradrag i kontanthjælpen.

Dansk Folkeparti støtter forslaget, også fordi det er en del af velfærdsforliget.

Kl. 14.20

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen spørgsmål. Næste ordfører er hr. Lars Barfoed.

Lars Barfoed (KF):

Det at sikre den fornødne arbejdskraft i det her samfund er vel nok den største samfundsøkonomiske udfordring, vi står over for i de kommende år.

Det går jo så godt, at vi kan konstatere – og det håber jeg alle er glade for – at beskæftigelsen aldrig har været højere i dette land, end den er nu efter en årrække med en konservativ-liberal regering. Det skal man være glad for. Ledigheden er faldende, og vi har også nået det laveste niveau for ledigheden i de sidste 30 år, tror jeg. Alt det er godt, og det skal vi som sagt være glade for.

Men det har jo så den bagside, at vi kan forvente, at vi i de kommende år i stigende grad kan få problemer med at skaffe den nødvendige arbejdskraft til de ledige job og dermed i sidste ende sikre den nødvendige økonomiske vækst i vores samfund, der jo igen er forudsætningen for, at vi kan finansiere vores velfærdssamfund. Derfor er arbejdskraftudbuddet en stor politisk udfordring i de kommende år.

Det er ikke længe siden, vi så en OECD-analyse, der viste, at der rent faktisk er en risiko for, at Danmark får en relativt lav økonomisk vækst, hvis ikke vi forstår netop at imødegå den udfordring, det er at sikre, at der er nogle, der kan overtage de ledige job og dermed sikre produktion og indtjening i landets virksomheder og selvfølgelig også sikre den nødvendige offentlige service.

Omvendt er det jo også sådan, at vi kan konstatere, at der rent faktisk fortsat er kapacitet og ressourcer blandt de ledige, som vi ikke udnytter i dag. Det er jo så det, det her lovforslag gerne skulle gøre noget ved. Det er selvfølgelig først og fremmest et problem for de ledige, men det er som sagt også et problem for samfundet, at vi ikke forstår at udnytte de ressourcer, der er blandt de ledige, på den rigtige måde. Ikke mindst er der jo mange ledige ressourcer blandt gruppen af indvandrere og efterkommere af

indvandrere, og det er jo i sig selv en udfordring for vores samfund at blive bedre til at integrere dem på arbejdsmarkedet og dermed i virkeligheden i samfundet som helhed.

Det lovforslag, som vi nu drøfter, indeholder en lang række konkrete elementer, som det vil føre for vidt at gennemgå her, men de sigter alle sammen på netop at sørge for, at vi aktiverer de ledige; at vi formidler de ledige på en bedre måde; at vi sørger for, at de, som er langt fra arbejdsmarkedet, gennem tilskudsordninger og lignende kommer ind på arbejdsmarkedet – ikke mindst dem, der er langtidsledige, som vi også drøftede i forbindelse med forespørgslen for lidt siden om kontanthjælpsloftet – at vi sikrer ungdomsuddannelse til alle; at vi ikke mindst gør en indsats for, at indvandrere og deres efterkommere kommer i arbejde; og at vi styrker voksen- og efteruddannelsen.

Så der er altså en lang række konkrete tiltag i det her lovforslag, som netop skal sørge for, at vi får udnyttet de ressourcer, der er blandt de ledige, og dermed også sikrer arbejdskraften til de job, der skal besættes rundtomkring i erhvervslivet.

Lovforslaget er, som andre har været inde på, et led i velfærdsreformen. I Det Konservative Folkeparti er vi meget glade for den velfærdsreform, der blev forlig om her i sommer, og derfor er vi også meget tilfredse med det lovforslag, der foreligger her, og jeg kan fra Det Konservative Folkepartis side tilsiige fuld støtte til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg noterede mig, at De Konservative var glade for det her forslag og ville støtte forslaget, fordi det var en del af velfærdsreformen. Jeg har sådan set lidt interesse i at få at vide, hvor lang tid Det Konservative Folkeparti har tænkt sig at stå bag velfærdsaftalen. Vi ved jo altså to ting om Det Konservative Folkeparti: Vi ved, at Det Konservative Folkeparti, i hvert fald før man lavede velfærdsaftalen, ville afskaffe efterlønnen, og vi ved, at Det Konservative Folkeparti ønsker at skære i dagpengene, det fik vi senest bekræftet i mandags ved et forslag fra den konservative ordfører.

Kan befolkningen forvente sådan et konservativt forslag? Og hvor lang tid vil Det Konservative Folkeparti stå bag velfærdsaftalen?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

For det første kan jeg sige, at vi vil stå ved velfærdsaftalen betydelig længere tid, end Socialdemokratiet stod bag forliget om »Flere i arbejde«, som man jo allerede er sprunget fra. Debatten om kontanthjælpsloftet, som vi havde for lidt siden, viste jo, at Socialdemokratiet allerede et par år efter, at vi indgik det forlig, er sprunget fra det igen og nu fremsætter forslag i Folketinget om, at vi skal ophæve kontanthjælpsloftet, som man selv har været med til at gennemføre – så meget for Socialdemokratiets stabilitet, når det gælder den slags aftaler. Men jeg kan sige, at Det Konservative Folkeparti vil stå ved den velfærdsreform, der er indgået. Vi synes, det er en rigtig god velfærdsreform.

Kl. 14.25

For det andet er det da fuldstændig rigtigt, at Det Konservative Folkeparti igennem nogle år argumenterede for, at det var nødvendigt at gøre noget ved efterlønnen, fordi der simpelt hen ikke ville være råd til den i fremtiden. Bortset fra Det Radikale Venstre – den cadeau skal Det Radikale Venstre have – gik samtlige Folketingets partier aktivt imod vores forslag om at gøre noget ved efterlønnen, også Socialdemokratiet. Vi stod alene sammen med Det Radikale Venstre for, at noget måtte gøres på det område.

Derfor er vi meget tilfredse med, at det nu er lykkedes at få skabt nogle ændringer i efterlønnen, så den ikke bliver den byrde i fremtidens samfundsøkonomi, som den ellers ville have været. Og derfor står vi selvfølgelig fuldt ud bag velfærdsreformen.

Med hensyn til at skære i dagpengene vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti ikke har foreslået at skære i dagpengene. Men det er rigtigt, at jeg som et led i en debat om en OECD-analyse sagde, at jeg synes, at det ville være interessant at omlægge dagpengene til en årsindkomstmodel. Det har Det Konservative Folkeparti sådan set ment i mange år. Det er ikke noget, vi aktuelt har nogen som helst intentioner om at foreslå, men man kan jo altid have et synspunkt i debatten. Jeg blev spurgt om, hvad jeg mente om at forkorte dagpengeperioden, og så sagde jeg: Det er jeg sådan set ikke tilhænger af, men der er jo det her forslag om en årsindkomstmodel, som jeg så synes ville være bedre. Men det er ikke noget, vi har nogen som helst intentioner om at fremsætte som et forslag her og nu.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Tak. Så skal hr. Adelskov have mulighed for endnu et spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Når Det Konservative Folkeparti vil gøre noget ved et eller andet, vil de altså afskaffe det. Den udlægning skal jeg huske. Jeg mener jo, at Det Konservative Folkeparti ønskede at afskaffe efterlønsordningen. Nu hedder det sig, at man vil gøre noget ved den. Jeg håber, at der fremover i hvert fald er meget mere klarhed; når Det Konservative Folkeparti synes, der skal gøres noget ved et eller andet, er det altså noget, der skal afskaffes.

Jeg er glad for tilkendegivelsen om, at man altså bare luftede ideer. Jeg synes sådan bare, at De Konservatives ordfører burde overveje, at man gør mange mennesker nervøse, når man lufter den slags ideer. Det her betyder jo meget for folks hverdag, for, om de har økonomi, om de kan få det til at hænge sammen, om familien kan få det til at løbe rundt derhjemme. Og når en konservativ ordfører spiller ud med sådan et forslag, som vil betyde, at nogle, der har været på dagpenge igennem et halvt til et helt år, vil blive sat betydelig ned i deres dagpenge, ja, så er det da klart, at det spiller ind.

Derfor synes jeg, at det er meget relevant at få afklaret i dag, om Det Konservative Folkeparti står ved velfærdsaftalen, og at den altså også er holdbar i nogle år frem – antallet af år stod lidt hen i det uviste. Men det kan jeg så forstå at man gør.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jamen jeg kan sige, at Det Konservative Folkeparti står fuldt ud bag velfærdsaftalen. Vi er særdeles tilfredse med den, ikke mindst fordi vi sådan set var de eneste, der advokerede for sådan en aftale nogle år tilbage. Derfor er vi jo glade for, at der nu er så bredt et flertal bag den, som der er.

Det er fuldstændig rigtigt, at jeg på Det Konservative Folkepartis vegne som arbejdsmarkedsordfører har gjort mig til talsmand for, at vi helt skulle afskaffe efterlønnen. Men jeg tror, at man er opmærksom på, at Det Konservative Folkeparti ikke har flertal alene i det her Folketing, og derfor må vi jo indgå kompromiser med Folketingets øvrige partier, og det har vi så gjort i den her sag. Vi har ligesom erkendt, at vi ikke

kan afskaffe efterlønnen, og er tilfredse med det resultat, der nu er nået.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører bliver fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Jeg vil starte med at sige, at Det Radikale Venstre selvfølgelig stemmer for lovforslaget, da det er en del af velfærdsaftalen, som Det Radikale Venstre sammen med regeringen og Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne står bag.

Det her er jo som sagt en del af velfærdsaftalen, og derfor er der også sådan et aftaleforløb, som Socialdemokraterne også fremførte i deres ordførertale, både ting, man er glad for, og ting, man er knap så glad for. Men altså, samlet set må vi jo også sige, at vi var glade, da vi gik fra de velfærdsforhandlinger, ellers havde vi jo ikke lagt stemmer til dem. Jeg synes nu, at jeg alligevel vil fremhæve nogle ting både på den ene og på den anden side i det her lovforslag.

Til de søde bolsjer hører bl.a. fremrykningen af aktiveringen. Vi synes, at det er godt, at man nu beder ledige om at blive aktiveret efter 9 måneders ledighed mod i dag 1 år. Vi havde sågar også gerne været med til at fremrykke det yderligere til efter 6 måneder, men vi tror samlet set at det vil have en stor effekt på udbuddet af arbejdskraft, at man nu får sat folk i gang med den nødvendige efteruddannelse eller praktik allerede efter 9 måneder mod i dag 12 måneder.

Kl. 14.30

Vi er også glade for, at mulighederne for at sætte jobrotation i gang er blevet forenklet, så virksomhederne nu ikke længere skal ud og søge for hver enkelt medarbejder, men kan gøre det for hver enkelt virksomhed.

Vi er rigtig glade for, at a-kasserne har fået en styrket rolle, når det gælder jobformidling, så de ikke kun skal interessere sig for, om folk står til rådighed eller ej, men rent faktisk også kan hjælpe folk i gang med at finde en plads på arbejdsmarkedet, altså, at de ikke som udgangspunkt skal mistro deres medlemmer, men i virkeligheden give dem den styrke og opbakning, der skal til for at finde fodfæste på arbejdsmarkedet igen.

Til de sure bolsjer hører bl.a. det her ugentlige klik på Jobnet, som de ledige fra oktober næste år skal til at foretage for at bekræfte, at de stadig væk er til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er altså ikke Det Radikale Venstres kop te, at man nu pr. automatik én gang om ugen skal ind og

klikke på en hjemmeside. Vi tror ikke, at det vil have nogen særlig effekt på, om folk gør mere eller mindre for at komme i job, og vi bryder os ikke om den form for automatisk bureaukratisering.

Jeg er også nødt til at sige, at det piner os en hel del, at Kommunernes Landsforening er så negative over for lovforslaget, som de er i deres høringssvar, og peger på, at det stik imod hensigten betyder mere bureaukratisering og mere komplicerede sagsge. Vi havde håbet, at man kunne være kommet langt længere med en forenkling af beskæftigelsessystemet, og jeg tror, at vi må se i øjnene, at der ikke går ret lang tid – heller ikke i lyset af de tilkendegivelser, beskæftigelsesministeren kom med efter kulegravningen af kontanthjælpsloftet – før vi igen er nødt til at mødes i forligskredsen og prøve at finde ud af, hvordan vi kan forenkle en række af de her arbejdsmarkedssystemer, som vi har; det gælder såvel for dagpengesystemet som for kontanthjælpssystemet.

Endelig må jeg også sige, at vi altså gerne havde været lidt mere ambitiøse end det, velfærdsaftalen lægger op til. Vi havde bl.a. gerne set en egentlig modernisering af overførslerne som en del af velfærdsaftalen. Vores bekymring går på, at ledigheden nu er så langt nede som på under 4 pct. Det er historisk lavt. Vi ved, at økonomierne siger til os, at vi får omkring 13.000 ekstra ud i arbejdsstyrken ved hjælp af de initiativer, som vi nu præsenterer, altså på kort sigt. Men den opgave, vi burde have løst, er formodentlig snarere af den dobbelte størrelse; vi skulle nok snarere have skaffet omkring 25.000 ud i arbejdsstyrken.

Derfor vil jeg altså gerne opfordre regeringen til at overveje at indkalde forligspartierne bag velfærdsaftalen til fornyede forhandlinger, hvor man bl.a. kunne overveje en modernisering af overførselsindkomstsyste­met i stil med i hvert fald nogle af de tanker, som Det Konservative Folkeparti gør sig. Vi peger bl.a. på, at man kan gå ind og hæve dagpengene de første 3 måneder, mens folk er på ledighed; at man kan lempe ægtefælleafhængigheden i kontanthjælpssystemet og til gengæld gøre længden af dagpengeperioden afhængig af risikoen for langtidsledighed. I en periode med 4 pct ledighed synes vi ikke det ville være urimeligt at afkorte dagpengeperioden til 2½ år. Så kunne vi, hvis ledigheden stiger, forlænge dagpengeperioden igen.

Med de her ord vil vi selvfølgelig med tilfredshed lægge stemmer til L 105.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Den næste ordfører er SF's ordfører, hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Nu har vi tidligere haft en forespørgsel, hvor fronterne har været markante. Indimellem synes jeg også, at ret skal være ret, så jeg vil sige, at den her del af velfærdsforliget er en af de mindst upæne, hvis man skal sige det lidt pænt. Jeg synes, at forslaget her indeholder en række udmærkede initiativer, som vil eller kan have en positiv effekt på arbejdsmarkedsudviklingen og mulighederne for at give et bedre grundlag for at skabe beskæftigelse. Jeg tænker her på forenklinger i jobrotationsordningen, voksenlærlingeordningen, a-kassernes rolle, som alle sammen er positive elementer, og det synes jeg er værd at bemærke.

Et par af de ting, jeg godt vil nævne, som gør, at vi er kritiske over for forslaget, er dels de stramninger, der finder sted i rådighedsreglerne, hvor vi mener, at det er at skyde langt over målet hele tiden at blive ved med at stramme reglerne. Det sker jo med udgangspunkt i en tankegang, hvor det hedder sig, at er man arbejdsløs og på dagpenge og får en offentlig ydelse, er man pr. definition i en position, hvor man gerne vil snyde og bedrage. Det er sådan, hele kontrolsystemet er bygget op; det er bygget op ud fra en mistillid til den enkelte arbejdsløse, og det mener vi er en forkert tankegang. Derfor er vi imod de stramninger, der ligger her.

Kl. 14.35

Vi synes også, at der er noget betænkeligt ved, ikke at man aktiverer eller fremrykker aktivering, men ved, at konsekvenserne af at lave den fremrykning af aktiveringen og den stignende aktiveringsmængde, der vil blive med den måde, som ikke mindst arbejdsmarkedet og specielt det offentlige arbejdsmarked er skruet sammen på, vil betyde, at man vil fortrænge ordinære job simpelt hen for at kunne skaffe pladserne til aktiveringen.

Det er ikke lige nøjagtig det, vi har brug for i en situation, hvor man kan sige at det offentlige arbejdsmarked har behov for god, veluddannet arbejdskraft, som også er i almindelige, ordinære job. Derfor mener vi at det også er en af de ting, som tæller på negativsiden.

Men jeg vil godt kvittere Socialdemokraterne for at sige, at det jo er det lovforslag, som indeholder, kan man sige, Socialdemokraternes betaling for de stramninger, der fandt sted i efter-

løns- og pensionsalderen. Jeg synes også, at der er sat nogle fingeraftryk både på indholdet af det her og måske nok mest på det, der er blevet afværget. Som fru Jytte Andersen også redegjorde for, er det sådan, at hvis vi tager udgangspunkt i regeringens oprindelige forslag om nedskæringer af ungedagpenge og andre former for stramninger, der lå i regeringens udspil, ja, så er resultatet bedre eller mindre dårligt, kan man sige.

Som jeg nævnte, er det med a-kassernes rolle i forbindelse med jobrotation og voksenlærlinge også positive aftryk, som Socialdemokraterne har sat, og det synes jeg gerne jeg vil kvittere for.

Vi kan ikke støtte forslaget, og det er primært ud fra, at der finder de efter vores opfattelse markante stramninger sted i rådighedsreglerne, og også ud fra de konsekvenser, som den øgede aktiveringsmængde vil have for fortrængningen af stillinger i den offentlige sektor.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den sidste ordfører er Enhedslistens ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

På mit kontor er der en forfærdelig masse papir. Bemærkelsesværdigt meget af det papir består af breve og henvendelser fra folk, der på en eller anden måde føler sig skidt behandlet i aktiveringssystemet. Det har faktisk været kendetegnende de sidste 13 år, at alt, hvad der bliver sagt om det ellers meget positive begreb en aktiv arbejdsmarkedspolitik, er blevet gjort til et spørgsmål om at stramme kontrolforanstaltninger mod de arbejdsløse og så i øvrigt at tvinge de samme arbejdsløse til at gøre, som systemet siger at de skal gøre.

Det, der samtidig er meget kendetegnende, er, at arbejdsløse i det her land er nogle forfærdelig regelrette mennesker. De gør, hvad der bliver sagt. De står til rådighed for alle de krav, der bliver stillet. De sørger for at følge med, møde op til samtaler, selv om de skal sidde og vente og mange gange bruge deres tid til ingen verdens nytte. De efterlever med andre ord samtlige regler, hver gang reglerne bliver lavet om. Alligevel kan vi jo se, at nogle af de her meget regelrette mennesker på et tidspunkt kommer i klemme i systemet og om ikke andet så i sidste ende falder ud af dagpengesystemet, selv om de har efterlevet alle regler.

Det er det, der viser mig noget om, at vi har et system, hvor lovgiveren og lovgivningen har en helt

egen verden. Man lovgiver og lovgiver; man strammer reglerne; man sørger for at gøre livet så surt som muligt for mange af de mennesker, der af meget beklagelige årsager er blevet arbejdsløse. Og når de mennesker efterlever reglerne, så straffer man dem alligevel.

Kl. 14.40

Bare for at illustrere det vil jeg sige, at vi meget, meget tit er ude for, at myndighederne overtræder reglerne. Ikke mindst rundtomkring i de danske kommuner finder der stort set en systematisk overtrædelse af reglerne sted, hvad enten det er reglerne for, hvad for en form for beskæftigelse man må have i de kommunale aktiveringsprojekter, eller det handler om at tilbageholde kontanthjælp fra folk, hvis man mener, at de har gjort noget forkert. Senere hen får kommunen at vide: Nej, det er ikke rigtigt, I skulle ikke have tilbageholdt den. Samtidig med at man straffer arbejdsløse for at efterleve reglerne, har vi det fuldstændig forunderlige system, at når systemet overtræder reglerne, bliver det ikke straffet. Det er derfor, jeg siger, at det her system er bygget op som et system, der står over mennesker, i stedet for at mennesker står over systemet.

Det forslag, vi behandler i dag, indeholder en lang række elementer. Det er selvfølgelig klart nok, at der nødvendigvis også må være noget indimellem, der er godt, hvis man har tilstrækkelig mange elementer med – og det er der også i det her forslag. Der er nogle små fremskridt i forbindelse med brugen af jobrotation; der er nogle små fremskridt i forbindelse med en forbedret mulighed for voksenlærlingepladser; og der er nogle små fremskridt i forbindelse med at give a-kasserne en større rolle i formidlingen af job til ledige og til i det hele taget at få deres ledige medlemmer tilbage i arbejde.

Problemet er bare, at grundtanken fortsat er øget kontrol og øget brug af aktivering, af tvang over for de mennesker, det handler om. Og for at det ikke skal være løgn, er der målrettet lagt op til, at man i større og større udstrækning skal have tilskudsjob i det her land.

Vi ved, at det allerede i dag er sådan, at tilskudsjob har fortrængt næsten 10.000 ordinære arbejdspladser. Der er altså mennesker, der arbejder fuldstændig efter reglerne, der nogle gange arbejder fuld tid, og alligevel bliver de ikke betragtet som ordinær arbejdskraft. Nogle af dem arbejder på deres satser, og andre arbejder med et tilskud. På den måde er det med den her politik lykkedes at erstatte ordinære arbejds-

pladser med flere og flere aktiveringsarbejdspladser, hvor folk ikke betragtes som en ordinær del af arbejdsmarkedet. Dermed bliver de stadig væk betragtet som arbejdsløse i nogle sammenhænge. Det eneste sted, de ikke bliver betragtet som arbejdsløse, er jo faktisk i beskæftigelsesstatistikkerne, og mange af de ikkeordinært ansatte tæller med i dagens Danmark som beskæftigede.

Jeg har tidligere påpeget, at et af problemerne i selv de gode forslag, er, at man, når man pålægger arbejdsløshedskasserne, at de nu skal lave en større del af arbejdet, ikke sørger for at kompensere dem. Det vil sige, at man reelt gør det dyrere for medlemmerne af arbejdsløshedskasserne på grund af det her system. På den måde medvirker man også til at undergrave hele systemet med arbejdsløshedskasser, som ellers er det mest effektive element i beskæftigelsesindsatsen i dagens Danmark.

Så det her forslag indeholder først og fremmest endnu nogle bureaukratiske tiltag med mere kontrol over for de arbejdsløse, og så indeholder det nogle små sukkerknalder, som ikke er nok til, at vi kan støtte forslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for behandlingen af lovforslaget her i Tinget i dag.

Baggrunden for lovforslaget er anden del af udmøntningen af velfærdsaftalen, som en bred kreds af Folketingets partier, Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, indgik med regeringen før sommerferien. Før jul fik vi med et bredt flertal vedtaget den del af velfærdsaftalen, der handler om senere og fleksibel tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet og styrkede jobmuligheder for de ældre. Det fremsatte lovforslag bidrager sammen med de tidligere vedtagne lovforslag om tilbagetrækning til, at vi også fremover kan bevare et velfærdssamfund, hvor balancen og sammenhængskraften fastholdes. Samtidig medvirker det til en stigning i arbejdsstyrken både på kort sigt og på lang sigt.

Det igangværende økonomiske opsving har medført stigende beskæftigelse og faldende ledighed, og stadig flere brancher melder om mangel på arbejdskraft. Det er derfor væsentligt, at vi styrker indsatsen for, at arbejdsgiverne kan få den arbejdskraft, de efterlyser, således at der ikke opstår flaskehalse.

I de senere år er flere indvandrere og efterkommere kommet i arbejde. Der er gennemført mange initiativer, og det går den rigtige vej. Der er dog stadig et stort potentiale i en stor del af den gruppe, der står helt uden for arbejdsmarkedet, samtidig med at indvandrere er overrepræsenteret blandt de langtidsledige, der modtager overførselsindkomster. Nu er vi som sagt glædeligvis i en konjunktursituation, der giver gode muligheder for beskæftigelse også for denne gruppe, som ellers har vanskeligt ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Det gør vi noget ved både med dette lovforslag og med den firepartsaftale om at få flere indvandrere i job, som regeringen indgik før jul med arbejdsmarkedets parter og de kommunale parter, og som også er en del af velfærdsaftalen.

Jeg er glad for i dag at høre, at der er bred opbakning til de ændringer og nye tiltag, som ligger i lovforslaget. Det er vigtige og nødvendige initiativer, som vil være med til at øge beskæftigelsen og dermed understøtte det økonomiske opsving. Initiativerne sigter især på at motivere og opkvalificere dem, der har svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet, samt at sikre, at de ledige reelt står til rådighed.

Jeg takker endnu en gang for behandlingen af lovforslaget. Jeg ser frem til at arbejde sammen med Arbejdsmarkedsudvalget om at føre dette forslag igennem de videre behandlinger, så det kan vedtages.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 104: Forslag til lov om ændring af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om fleksydelse og integrationsloven. (Kommunernes kontrolmuligheder).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/12 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Vibjerg (V):

Kommunernes muligheder for kontrol blev aktuel i forbindelse med de evakuerede fra Libanon i sommer. Det skal dog understreges, at det er ganske få i denne gruppe, der overhovedet kan have snydt. Det er altså ikke for at jage denne gruppe, at lovforslaget kommer i forbindelse hermed, men sagen viste, at det i visse tilfælde kan være nødvendigt for kommunerne at have samme muligheder for at kræve oplysninger fra private uden samtykke fra borgeren samt for at registersammenkøre data, som Arbejdsdirektoratet i dag har.

Formålet med at give kommunerne hjemmel til at registersammenkøre er at minimere arbejdet, men optimere kontrolmulighederne. Ved at registersammenkøre kan kommunerne kontrollere flere sager på én gang. Lovforslaget giver altså kommunerne hjemmel til ligeledes at indhente økonomiske såvel som ikkeøkonomiske oplysninger. Venstre finder ingen saglige grunde til, at kommunerne ikke skal have denne mulighed.

Det er jo ikke et spørgsmål om, at de bare kan søge oplysninger for egen morskabs skyld, der skal foreligge en objektiv og saglig begrundelse. Kommunerne har pligt til løbende at tjekke, om grundlaget for støtte stadig er til stede, samt til at undersøge mistanke om misbrug. Herudover har kommunerne pligt til løbende at sikre sig, at den enkelte reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er nødvendigt for opretholdelse af vores velfærdssamfund, at borgerne ved, at deres skat forvaltes ansvarligt og reelt går til de personer, der i en periode af deres liv har brug for hjælp.

I Venstre mener vi, at det er statens ansvar, at også kommunerne har de nødvendige muligheder for og redskaber til at udføre deres pligter.

Vi finder, at de gældende regler for kontrol i kommunerne ikke er tilstrækkelige, da kommunerne ikke har samme muligheder som Arbejdsdirektoratet. Derfor fremsættes dette lovforslag om øgede kontrolmuligheder, der skal ses som et supplement til de gældende kontrolmuligheder.

Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 14.50

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, og det er fru Jytte Andersen.

Jytte Andersen (S):

Som udgangspunkt har vi i Socialdemokratiet tillid til mennesker. Vi tror på, at mennesker kun henvender sig til offentlige myndigheder med anmodning om hjælp og bistand, når de er nødstedte og har behov for i kortere eller længere tid at få hjælp. Helt se bort fra, at visse grupper eller enkeltindivider ikke har den fornødne moral i forhold til, hvad samfundets bistandsmuligheder er beregnet til, kan man dog ikke. Der er eksempler på, at folk både arbejder – også arbejder sort – og samtidig hæver ved kasse et enten i a-kassen eller på bistandskontoret, og det kan vi selvfølgelig ikke acceptere.

I forhold til dagpengesystemet har Arbejdsdirektoratet helt tilbage fra midten af 1990'erne haft mulighed for at indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder og a-kasser for at kontrollere, om der er fejl eller sket misbrug, en ordning, der har været et rigtig godt redskab i kampen mod misbrug både over for enkeltpersoner og ved mere kampagneprægede tiltag.

Lovforslaget her giver så mulighed for, at kommunerne får de samme muligheder, som Arbejdsdirektoratet hidtil har haft og anvendt med succes. Anvendelse skal ske i overensstemmelse med reglerne i persondataloven, og indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål.

Det fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget, at i almindelighed skal de borgere, der berøres af kontrolordningen, gøres opmærksom på myndighedernes adgang til at foretage samkøring, inden kontrollen iværksættes, og der skal, som også den forrige ordfører, hr. Jens Vibjerg, var inde på, være en begrundet mistanke, og der skal være en konkret sag.

Vi støtter forslaget, men opfordrer til både at sikre borgernes retssikkerhed og anvende de